

a.m.s.
ZAVOD ANTONA MARTINA SLOMŠKA

Slomškova nedelja 2017

24. 9. 2017

Zavod Antona Martina Slomška, Urbanska c.30, Maribor

VERA - LUC

ob 15.00 uri:
MOLITVENA URA

ob 16.00 uri:
SLOVESNA SVETA MAŠA - somaševanje,
ki ga bo vodil mariborski nadškof metropolit
msgr. Alojzij Cviki DJ.

SLOMŠKOV DAN NA PONIKVI

Srečanje vzgojiteljev, učiteljev in katehetov.

SOBOTA, 23. september 2017, ob 9.30 uri zbiranje na Slomu,
ob **13.00 uri sveta maša na Ponikvi.**

SLOMŠKOVA NEDELJA 2017

**Duhovna priprava
na praznik
bl. Antona Martina Slomška in
na Slomškovo nedeljo**

PRIROČNIK

36

VERA - LUČ

MARIBOR 2017

36. Praznik bl. A. M. Slomška

VERA - LUČ

Avtorji: mag. Alojzij Cvikl, nadškof metropolit

dr. Franc Zorec

Marjan Pučko

Jani Družovec

odgovarja: mag. Franček Bertolini, voditelj Pastoralne službe Maribor

pripravila: Nadškofija Maribor, Pastoralna služba

lektoriranje: dr. Fanika Krajnc – Vrečko

SLOMŠEK MOŽ VERE, OMIKE IN KULTURE

UVODNA BESEDA

Letošnjo Slomškovo nedeljo bomo obhajali v Zavodu Antona Martina Slomška, ki v letu 2017 praznuje dvajsetletnico svojega delovanja. Slomšek je bil človek, ki je vedel, da je vero mogoče posredovati s pomočjo vzgoje, omike in kulture zato ga upravičeno vidimo kot ustanovitelja in utemeljitelja slovenskega šolstva in kulture. Tako kot je sv. Pavel v svojem času razumel, da je treba evangelij povezati z grško kulturo, kot je sv. Benedikt razumel, da je evangelij treba povezati z rimskim pravnim redom, kot sta sv. brata Ciril in Metod razumela, da je treba evangelij oznanjati v jeziku, ki ga ljudje govorijo, tako je tudi Slomšek v času, ko je nastajalo množično ljudsko šolstvo in ko se je začel razvijati tisk, razumel, da je za posredovanje in utrjevanje vere treba uporabiti takratna razpoložljiva sredstva.

Naš čas je v marsičem drugačen, kot je bil Slomškov čas. Sredstva, ki so nam na razpolago, so zelo drugačna kot so bila v devetnajstem stoletju. Tudi vpliv na vrednostno oblikovanje mladih ljudi se je bistveno spremenil. Blaže in Nežica ob Slomšku sta samo še idila iz preteklosti. Sodobni otroci in mladostniki odraščajo ob visoko razviti tehnologiji. Odrasli jih pri tem sploh ne dohajamo, še manj jih lahko popolnoma kontroliramo in usmerjamo. Miselni vzorci današnje mladine so drugačni kot so bili v preteklosti. Nihče še ni odkril poti, ki bi v ta svet elektronike prinesel tudi dovolj evangelijskega duha. Smo pa na tem, da te poti iščemo, odkrivamo in jih tudi v praksi preverjamo.

Danes ni mogoče posnemati Pavla, ker je grška kultura samo še stvar ozke skupine strokovnjakov. Tudi ne moremo posnemati Benedikta, ker imamo pravni pluralizem. Svetovni jezik je postala angleščina in preko nje mladina sprejema največ sporočil in vrednot. Tisk in knjiga ter klasična šola, kjer učitelj govori, učenci pa poslušajo in memorizirajo, je vse bolj v zatonu. Cirila in Metoda ter Slomška je zato težko postaviti med zvezde ameriške glasbene in filmske produkcije ali med velike mage Appla in Microsofta.

Naši izzivi so novi in drugačni. Nujno je treba iskati nove in drugačne poti za posredovanje vere. A nekaj ostaja nespremenljivo in osrednje za vse časa in vse kulture. Vere kot načina življenja se ne naučimo, ampak izkustveno navzamemo. Vera je stvar življenja, ki išče odgovor na vprašanja: zakaj sem, od kod sem in kam grem, ali po papirusih, knjigah ali pametnih telefonih. Vera je sidrišče našega bivanja, osmišljenost našega delovanja in upanje naše prihodnosti. Zato lahko s Slomškom govorimo, da gre za luč, za svetilko na poti našega življenja. In ta luč je Jezus Kristus, ki je Bog in človek in samo kot tak sveti onkraj človeškega v Božje in iz Božjega v človeško.

Človek v svoji ustvarjeni notranjosti ostaja vedno človek, ki išče in ki hrepeni. Tudi če se ves zunanji svet radikalno spreminja, bo človek vedno v nekaj veroval, nekoga ljubil in v nekaj upal.

Slomšek je vedel, da za posredovanje vere ljudje potrebujejo ustanove in institucije, brez njih se duh razprši in individualizira. Zato je ustanovil Visoko bogoslovno šolo, Mohorjevo družbo, nedeljsko šolo, poklical Šolske sestre in tudi ustanovil poseben sklad za podporo socialno šibkim dijakom, ki pa žal, ni zaživel in preživel njega in njegovega časa.

V Zavodu Antona Martina Slomška in v drugih cerkvenih vzgojno izobraževalnih ustanovah se trudimo, da bi mladim rodovom posredovali omiko, kulturo in vero. Naj nam pri tem pomaga Slomšek, ki je bil mož vere in kulture.

dr. Ivan Štuhec

22. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO 3. septembra 2017

PREOBRAZBA V VERI

UVOD

Štiri septembrske nedelje se bomo z bl. Slomškom družili ob njegovem odnosu do vere, ki nam je luč na poti našega življenja. Na začetku poti vere, je odprtost za to, kar je Božje. Sveti Pavel nas vabi, naj se ne prilagajamo temu svetu, ampak naj se z obnovo mišljenja preobrazimo, da bomo lahko razpoznali, kaj hoče Bog. Na začetku svete maše se pokesajmo za vse odločitve, ki so naše življenje usmerile daleč od Božjega načrta.

NAGOVOR

Mlad zakonski par, Sara in Jakob, sta svojo pot do oltarja, kjer sta sklenila sveti zakon, opisala tako: »V študentskih letih sva skupaj prehodila mnoge poti. Odkrivala sva skrivnosti različnih kultur, lepoto narave, enkratnost drug drugega. Zdelo se nama je, da je ves svet ustvarjen samo za naju. Prepovedi in zapovedi so se nama zdele čudne in odmaknjene od zdravega pogleda na življenje. Privoščila sva si vse, kar nama je bilo dosegljivo. Skrbela sva le toliko, da bi naju ne presenetila nezaželena nosečnost, čeprav sva tudi za to imela zamišljeno rešitev. In zgodilo se je prav to! Komaj spočetega otroka sva hotela splaviti. Predhodno sva opravila nekaj pregledov in zdravniki so naju seznanili z moževno neplodnostjo. Samo po sebi se je postavilo vprašanje, kdo je oče spočetemu otroku. Življenje se je naenkrat postavilo na glavo. Nič več ni bilo trdno, nič zanesljivo, nič več ni imelo svoje nekdanje vrednosti. Oba sva bila na robu obupa. Zakaj se je življenje tako poigralo z nama, z nami? Precej časa in pogovorov z duhovnikom in prijatelji sva potrebovala, preden sva spoznala, da se življenje pravzaprav ni toliko poigralo z nama, kot sva se midva igrala z življenjem. Korenito je bilo treba spremeniti najino življenje, da sva sedaj mož in žena in sva srečna.«

Tudi Peter v evangeliju ne more razumeti, da je najdenje in reševanje življenja tesno povezano z odpovedjo. Tako kot ne mnogi mladi in odrasli današnjega časa, ki sredi iskanja priložnosti, ki jih nudi svet, želijo (želimo?) posrkati le vse prijetnosti in brezskrbno lebdeti skozi življenje.

Vendar pa ima Bog za vsakega izmed nas poseben načrt, posebno nalogo, ki naj bi jo vsak v svojem življenju tudi uresničil. Ali verjameš v to? Verjameš tudi v to, da nam Bog pomaga živeti to našo poklicanost in po sodelovanju z njegovim načrtom daje tudi blagoslov? Prerok Jeremija očita Bogu, da ga je zapeljal, s tem ko ga je poklical in postavil v službo preroka, saj pri svojem poslanstvu doživlja posmeh in norčevanje tistih, ki jim oznanja. Vendar pa po drugi strani, najsi se še tako trudi, ne more prenehati z opravljanjem tega svojega poslanstva. V sebi čuti ogenj, ki ga ne more ugasiti. Čuti ga kot notranjo nujo, da oznanja in sodeluje z Božjim načrtom.

Nekateri analitiki ugotavljajo, da danes v mnogih mladih več ni nobenega ognja, ni več hotenja in pripravljenosti, da bi kaj naredili, da bi si za kaj prizadevali. Kvečjemu se morda potrudijo le za trenutno osebno korist, za kaj več pa ne čutijo ne potrebe in ne interesa - tako kot Sara in Jakob, ki sta ostala na površini življenja, vse dokler se ni vmešal Bog.

Kako bi mogli mlade pripraviti na življenje z Bogom? Na življenje, ki vključuje tudi Božje »vmešavanje« oziroma upoštevanje in sprejemanje Božje logike pri tem, ko želi, da bi vsi prišli k njemu in nam pravi: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel« (Mt 16,25). Kdo in kje jim lahko to privzgoji?

Slomšek v svoji pridigi o vzgoji otrok pravi: »Vzgoja otrok je najimennitnejše delo, ki ga le malokdo obvladuje, čeprav gre le za dve opravili: skrbno varovati otroke in jih pridno učiti vsega dobrega

prepoznati. Bog nam daj starše, kot sta bila Marija in sveti Jožef, da bomo lahko imeli tako ljubeznive otroke, kot je bilo dete Jezus. Poslušajte! Kdo je videl jeseni bogato vinsko trto in ni bil vesel v srcu? Močan kol stoji, okrog njega pa se ovije mati trta in komaj drži žlahtno grozdje. Lepa podoba krščanske družine. Oče je kakor čvrst kol sredi svoje družine, njega se držijo mati in otroci – tako bo blagoslovljen sveti zakon. Da bo grozdje lepo zrelo, se mora vinograd skrbno čuvati.

Da bodo otroci pošteno odrasli, se morajo skrbno varovati zunanjih in notranjih sovražnikov, paziti moramo, kako se razvijajo, neprestano jih moramo učiti in opozarjati« (Krščanska beseda AMS, 146-147).

V nadaljevanju Slomšek razloži, da so zunanji sovražnik otrokove vzgoje pogosto starši sami, ki otroke pohujšajo s preklinjanjem, laganjem, kreganjem, pretepanjem in nezvestobo v zakonu. Opozarja tudi pred varuškami, ki rade pripovedujejo otrokom prazne basni, jih strašijo in učijo krive vere. Pestunje jih rade jemljejo k sebi in navajajo na nečiste sladkosti, tudi razuzdani hlapci in deklice jih pohujšujejo. Kdo pa so današnje - sodobne »varuške, pestunje in hlapci«? Kdo danes vzgaja in daje otrokom ter mladim občutek sprejetosti in pomembnosti? Kdo jim nudi bližino in jih potrjuje v priljubljenosti? Kdo jim kaže in jih vabi v razuzdanost? Slomšek vzklikne: »Oh, očetje in matere, pazite!«

Slomšek opozarja tudi pred notranjim sovražnikom, ki ogroža otroke in mlade. »Priden vrtnar mora neprenehoma trebati, obirati in obrezovati mlado drevje – še več dela imata oče in mati, če hočeta otroke odvaditi hudih razvad in slabih nagonov, ki se pri njih prikažejo. Najnevarnejši so jeza, nevoščljivost, nečimrnost in nepokorščina. (...) Pazite in varujte otroke, kako se razvijajo. Že zgodaj začne žgati, kar hoče postati kopriva. Pogovarjajte se! Kaj je krivo, da so deca veliko hujša? Kako bi se dalo pomagati? Poslušajte sosede, kaj pravijo o vaših otrocih. Ne mislite, da so angeli, nikar jih ne zagovarjajte in ne dajajte jim potuhe! Ne naveličajte se učiti, moliti, opozarjati svoje otroke. Dokler je drevo mlado, se še lahko zravna – staro drevo se zlomi« (Krščanska beseda AMS, 147-148).

V hrepenenju in zagotavljanju srečnega življenja je za mlade in odrasle nujno ves čas izročati svoje življenje, svoje sposobnosti, svoje načrte v Božje roke. Popolnoma se predati Bogu! Pozabljati na lastno ugodnost in se ji odreči ter tako omogočiti Božji blagoslov, ki prinaša resnično srečo in izpolnitev življenjskih pričakovanj, celo preko slutnih razsežnosti. Pisatelj Pisma Rimljanom je to izrazil z besedami: »Nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se z obnovo svojega mišljenja tako preobražujte, da boste lahko prepoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu vseč in popolno« (Rim 12,2). Za tako zaupanje Bogu je potrebna trdna vera. Molimo in prosimo drug za drugega. Bodimo si opora, pa tudi spodbuda in zgled. Zgledujmo se po svetnikih in priporočajmo se jim, da bo naše življenje čim bolj v skladu z Božjo voljo in nam bo prinašalo resnično in globoko veselje.

osnutek pripravil dr. Franc Zorec

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Bratje in sestre, ko vstopamo v novo šolsko in pastoralno leto ter se pripravljamo na praznik blaženega Antona Martina Slomška, se tudi po njem bližamo Bogu s svojimi prošnjami:

1. Nebeški Oče, s svojim Duhom napolnjen in vodi papeža Frančiška, škofe, duhovnike in vse tebi posvečene, da bo njihovo življenje pričalo o tvoji ljubezni in bo njihovo oznanilo svetu prinašalo upanje.
2. Nebeški Oče, bogat si v usmiljenju, nakloni vsem narodom mir in medsebojno razumevanje; vodi jih na pota pravičnosti, sprave in edinosti.
3. Nebeški Oče, naj danes tvoje oznanilo upanja doseže vse preizkušane, osamljene, trpeče in obupane ter v njihovih srcih prižge novo luč.
4. Nebeški Oče, tvoji sveti nas spodbujajo s svetlim zgledom in podpirajo s svojo priprošnjo, daj našemu narodu domačega priprošnjika z razglasitvijo blaženega škofa Antona Martina Slomška za svetnika.

5. Nebeški Oče, sprejmi v svoje kraljestvo vse naše brate in sestre, ki si jih poklical k sebi, in so se ločili od nas v veri, da te bomo po vstajenju vsi skupaj slavili v nebeški slavi.

Nebeški Oče, te in vse naše druge prošnje, ki jih nosimo v svojem srcu in jih sedaj z darovi polagamo na oltar, usliši ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

23. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

10. septembra 2017

VERA, KI KAŽE POT

UVOD

V teh dneh se začanja verouk, kjer ne gre samo za globlje spoznanje verskih resnic, ampak za poglobitev vere in prijateljstva s Kristusom. Poglejmo v svojo notranjost in svoje življenje. Ali verujemo v osebo Jezusa Kristusa, ki je naš Odrešenik? Priznajmo in obžalujmo, če premalo molimo in beremo Sveto pismo, če si ne prizadevamo, da bi bolj spoznali in ljubili.

NAGOVOR

Spomnim se šale, ki sem jo nekoč slišal. Govori o župniku in mežnarju, ki sta ob cesti v tla zabijala tablo, na kateri je pisalo: »Pozor! Konec je blizu!« Mimo se pripelje možakar in kar med vožnjo zavpije skozi okno: »Presneti verski fanatiki! Ali res morate biti tako vsiljivi?!« Seveda napisa na tabli ni upošteval in se je z vso hitrostjo odpeljal naprej. Samo nekaj trenutkov kasneje se je izza ovinka zaslišalo škripanje zavor, nato pa nekaj zamolklega bobnenja. Župnik je pri tem obupano pogledal mežnarja in ga vprašal: »Kako pa naj potem ljudi obvestimo, da je cesto odnesel plaz?«

Iz te šaljive zgodbe se seveda lahko tudi kaj naučimo. Recimo to, da so opozorila v življenju zelo pomembna. Pa tudi to, da ni vseeno, na kakšen način ljudi opozarjamo, saj sicer naše besede ne morejo pasti na plodna tla. Poznamo seveda zelo veliko različnih vrst opozoril. Nekatera so pomembna bolj, druga manj. A vendarle je njihov temeljni namen ta, da nam olajšajo, včasih pa tudi rešijo življenje.

Ni težko ugotoviti, da je tudi Jezus v svojem oznanjevanju velikokrat opozarjal svoje učence: opozarjal jih je pred takim načinom življenja, ki vodi proč od Boga in zato tudi v nesrečo. A ni ostal samo pri tem: v današnjem evangeljskem odlomku nam govori o tem, da smo to tudi mi dolžni početi. Pri tem nosimo izjemno odgovornost, saj s tem, ko pridobimo svojega brata, morda rešimo njegovo življenje. In tudi Pavel nas uči, da je največja spolnitev postave ljubezen – le-ta pa ni samo v sladkih besedah in prijaznih pogledih, temveč tudi v odločnosti, ki si upa pokazati na napake in usmeriti na pravo pot. Temu s skupno besedo pravimo vzgoja.

V teh dneh spet začinjamo novo šolsko in veroučno leto ter se v molitvi spominjamo vseh brihtnih in malo manj brihtnih glav učencev in seveda tudi učiteljev, vzgojiteljev in katehetov, ki se po svojih močeh trudijo, da bi mladim posredovali pomembne in poučne stvari za življenje ter jih opozarjali na morebitne napake, ki so jih mladi že ali pa jih bodo šele lahko storili. Novo šolsko in veroučno leto pomeni novo obdobje vzgojnih prizadevanj. Čeprav se začanja jeseni, pa je vendarle kakor pomlad, ko se orjejo nove brazde in se v preorano zemljo seje zdravo seme. Ob otrocih pa se vzgajajo tudi starši sami, saj ob njih dobivajo nova spoznanja. Vzgoja, ki ne izhaja iz osebne zglede, pa ne more doseči srca. Podobna je pleskanju zunanosti, notranjost pa ostane revna, mračna in zanemarjena.

Čeprav se naše šole imenujejo vzgojnoizobraževalni zavodi, pa je žal vse prevečkrat tako, da je njihovo delo usmerjeno zgolj na izobraževanje, znanost in učenje. Vzgoja dobi svoje mesto daleč zadaj, če sploh. Pa vendar brez vzgoje mladih nadobudnežev in raziskovalcev ne gre. Cerkev na Slovenskem se večkrat očita, da krši ustavo in se vmešava v državo z zahtevo priznanja verskega pouka kot enega od predmetov izbirne vsebine. Odgovorni v državi samo ob omembi tega dobijo neke vrste ošpice, ki so sicer otroška bolezen. Reakcija teh odraslih je namreč otročja in izhaja iz nepoznavanja veroučne vzgoje. Naj ga duhovniki in kateheti še tako lomimo, je vendar osrednja skrb v našem poklicu, da otroke in mlade pozivamo, naj se učijo za življenje, naj spoštujejo predstojnike,

naj bodo pozorni predvsem do bolnikov in invalidov, naj ljubijo svojo domovino, naj spoštujejo drugače misleče in tiste, ki ne pripadajo katoliški Cerkvi ...

Če hočemo pri nas v prihodnosti imeti poštene in odgovorne kristjane, brez vzgoje ne bo šlo. Cerkev želi pri tej vzgoji tvorno sodelovati, saj med drugim želi tudi to, da na osnovnih in srednjih šolah ne bi potrebovali varnostnikov in policistov, da okrog šol in vrtcev ne bi pobirali igel odvisnikov ter da bi današnji učitelji in vzgojitelji imeli večjo avtoriteto pri vzgoji otrok. Če bi bila pri tem upoštevana in za dobro sprejeta tudi veroučna vzgoja, bi državne in cerkvene institucije zagotovo imele več uspeha pri oblikovanju otrok v zrele ter samostojne osebnosti.

Slomšek je v svojih delih večkrat pisal o vzgoji srca. Srčna kultura pa ima svoj temelj tudi in predvsem v izkušnji Boga, se pravi v veri. Če torej hočemo vzgajati, opozarjati in voditi mlade k dobremu, potem moramo Boga najprej sami globoko doživeti, se z njim srečati in o tem srečanju pričevati s svojim življenjem. Samo tradicionalna vera danes in v prihodnje pač ne bo dovolj. Da pa naša »opozorila« ne bodo ostala nerazumljena, moramo ostajati mladi v srcu, da bomo tako v sodobni kulturi zmogli posredovati vero tistim, ki bodo krojili prihodnost našega naroda in Cerkve.

osnutek pripravil Jani Družovec

PROŠNJE

Bratje in sestre, Jezus je rekel, da bo izpolnil molitve tistih, ki so združeni v istih prošnjah. Zaupajmo njegovim besedam in skupaj prosimo:

1. Nebeški Oče, prosimo te za vse dušne pastirje, redovnike in redovnice in oznanjevalce na misijonskih poljanah, naj se po zgledu bl. Slomška velikodušno žrtvujejo za duhovni blagor Božjega ljudstva.
2. Nebeški Oče, prosimo te za vse kristjane, da bi sredi vsakdanjega dela našli tudi čas za molitev.
3. Zavedamo se, kako potrebni so duhovniki, redovniki, redovnice, katehisti in katehistinje in drugi pastoralni sodelavci po župnijah. Prosimo te, ohranaj sedanje v zdravju in zvestobi Cerkvi in vzbujaj v mladih nove duhovne poklice.
4. Jezus, učitelj in prijatelj otrok, milostno blagoslavljal prizadevanja staršev in katehetov, da bodo v tem katehetskem letu posredovali živo izkušnjo svoje vere otrokom in vsem drugim iskalcem Poti, Resnice in Življenja.
5. Poživi v naših srcih zaupanje v moč svetosti, priporočanje svetnikom in blaženim ter usliši naše molitve za skorajšnjo kanonizacijo bl. Antona Martina Slomška in drugih naših svetniških kandidatov.
6. Vsak dan oznanjajo zvonovi po naših cerkvah, da se je za koga končala zemeljska pot in vabijo k molitvi za rajne. Milostno podeli vsem rajnim večni mir pri sebi in naj njihova vera in dobrota svetita tudi prihodnjim rodovom ter jim kažeta prava pota.

Sveti Bog, naj v tvoji Cerkvi krepko raste in do konca ostane neokrnjena vera in svetost življenja, bratska ljubezen in resnična pobožnost. Nikoli je ne nehaš hraniti z besedo in telesom svojega Sina, ne nehaj je tudi sam voditi in podpirati. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

24. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

17. septembra 2017

SREČNA POT Z ZAKLADOM VERE

UVOD

Današnje berilo iz Sirahove knjige in Jezusova prilika o hudobnem služabniku so jasen klic k odpuščanju. V življenju se srečamo s situacijami v katerih lahko rečemo, da je s človeškimi močmi nemogoče odpustiti. Na temelju vere pa lahko z Božjo pomočjo uresničimo tudi nemogoče. Da bo Božja milost bolj delovala v našem življenju izročimo Gospodu naše grehe in ga prosimo naj nas očisti z ljubeznijo svojega odpuščanja.

NAGOVOR

Bratje in sestre. V letošnji pripravi na Slomškovo nedeljo ne moremo mimo včerajšnjega slovenskega dneva mladih – Stične mladih 2017 - še posebej, ko razmišljamo o odnosu in poteh škofa Slomška do mladih. Letošnje srečanje je potekalo ob geslu, ki je geslo letošnjega svetovnega dneva mladih – *Velike reči mi je storil mogočni*. Geslo je izbral papež Frančišek na poti k naslednjemu svetovnemu srečanju mladih – svetovnih dni mladih v Panami na začetku leta 2019. Ta pot je tudi pot k sinodi o mladih, ki bo konec naslednjega leta.

Mladi imajo v družbi in Cerkvi posebno mesto. Papež Frančišek je v svojem pismu mladim ob napovedi škofovske sinode zapisal: »Dragi mladi, z veseljem vam naznanjam, da bo oktobra 2018 obhajanje škofovske sinode na temo '*Mladi, vera in razločevanje poklicanosti*'. Hotel sem, da bi bili vi v središču pozornosti, saj vas nosim v svojem srcu. Ravno danes predstavljajo pripravljalni dokument, ki ga izročam tudi vam kot 'kompas' za na pot.« ... »Boljši svet se ustvarja tudi zaradi vas, zaradi vašega hotenja po spremembi in zaradi vaše velikodušnosti. Ne bojte se prisluhniti Svetemu Duhu, ki vam namiguje drzne odločitve, ne obotavljajte se, ko vest od vas zahteva tveganje, da bi šli za Učiteljem. Tudi Cerkev želi prisluhniti vašemu glasu, vaši rahločutnosti, vaši veri in tudi vašim dvomom ter vaši kritiki. Naj se zasliši vaš krik, naj odmeva po vaših skupnostih in naj pride tudi do pastirjev. Sv. Benedikt je opatom priporočal, naj se pred vsako pomembno izbiro posvetujejo tudi z mladimi, saj »pogosto najmlajšemu Gospod razodene najboljšo rešitev« (Pravilo sv. Benedikta III. 3).«

Tako kot danes papež Frančišek, tako je tudi naš blaženi škof Anton Martin Slomške zbral in spisal posebno knjigo – danes bi rekli vodnik. Kot spiritual v celovškem bogoslovju je skupaj z mladimi duhovniki, kot sam napiše na naslovnici knjige, leta 1937 izdal *Življenja srečna pot*. Podnaslov jasno predstavi namen knjige – potrebni nauki, zgledi in molitve za mlade. Predgovor škof Slomšek zaključil z besedami: »Mladi popotnik srečno hodi! Božji angel naj te vodi! Živi pošteno in bogaboječe z Bogom! Bog nam daj vsem povsod srečno hojo, lahek pot!« Škof Slomšek in tudi sedanji papež Frančišek želita in sta sopotnika z mladimi, želita hoditi skupaj.

Škof Slomšek je prisluhnil mladim takratnega časa in jih slišal – je sopotnik in to sopotništvo je vidno tudi iz dela *Življenja srečna pot*. Najprej z razmišljanji pomaga mladim, da bi res hodili po srečni poti in nato opiše 52 svetnikov, »mladostniku potrebnih prijateljev in nebeških tovarišev«.

Mlade opozarja na trojno premoženje, ki ga imajo, in tudi kako to premoženje ohraniti. V razmišljanju (navajam) je premoženje in so navodila, škof Slomšek v svojem delu še vsako posebej opiše.

Prvo premoženje je zdravo telo in za ohranitev tega premoženja svetuje. 1. Uživanje vsega po meri, jej in pij le po potrebi. 2. Ne bodi vinu, ne žganju, ne drugi steklenici prijatelj. V mladih letih vino ali žganje piti, je enako kot z oljem ogenj gasiti. 3. Ne hodi pozno spat in skrbi zgodaj vstati, dokler si

zdrav. 4. Delaj pridno, kar je prav. 5. Varuj se hudih strasti, to je pregrešnih navad, ki stradajo tebi dušo in telo.

»Mladeničevo drugo žlahtno blago je dobra prebrisana glava, boljši ko golo zlato, da ti v mladih letih dobro služi. Potrebni nauki so žlahtni kamenčki, ki jih v pomladi svojega življenja nabereš, z njimi si kupiš vsako svobodo za živeti in smrti sveto nebo.«

Tretje premoženje je Pošteno srce. »Srce je mala, mala stvar, ki človeku v prsih bije, vendar v njem vsa svoboda ali nesvoboda stanuje.«

Bratje in sestre, tako je naš blaženi škof Slomšek spremljal in hodil z mladimi. Tudi mi smo danes pred izzivom, da po zgledu škofa Slomška in papeža Frančiška stopimo na pot priprave na škofovsko sinodo o mladih. Da bi to zmogli kličimo z besedami škofa Slomškom. »Bog nam daj vsem povsod srečno hojo, lahek pot!«

Da bo pa res srečna pot, skupaj v duhu molimo molitev papeža Frančiška za uspeh škofovske sinode:

»Gospod Jezus,
na poti k Sinodi naj tvoja Cerkev
gleda na vse mlade po svetu.
Prosimo te, da bi mladi pogumno in odgovorno živeli,
stremeli za najlepšimi in najglobljimi stvarmi
in vedno ohranili svobodno srce.

Mladim, ki jih spremljajo in se zanje darujejo modri voditelji,
pomagaj, da bodo odgovorili na klic,
s katerim kličeš vsakogar od njih,
da bi uresničili načrt za svoje življenje
in dosegli srečo.
Ohrani njihovo srce odprto za velike sanje
in pomagaj jim, da bodo opazili dobro v svojih bratih.

Kakor ljubljeni Učenec,
naj bodo tudi oni pod Križem,
da sprejmejo tvojo Mater, ki jo Ti sam podarjaš.
Naj bodo priče tvojega Vstajenja
in naj prepoznajo, da si živ poleg njih,
da bi z veseljem oznanjali, da si Ti Gospod.
Amen.«

osnutek pripravil Marjan Pučko

PROŠNJE

Bratje in sestre, prosimo nebeškega Očeta, ki nam je v Devici Marija dal mogočno priprošnjico pred prestolom svoje milosti, naj posluša in usliši naše prošnje:

1. Papežu Frančišku in vsem voditeljem v Cerkvi podeli izrazito sposobnost odsevani v svet tvoje usmiljenje.
2. Za vse državne voditelje, naj s svojim poslanstvom utrjujejo v ljudeh prave duhovne vrednote, naj skrbijo za trajen mir na svetu in sožitje med narodi.
3. Nam, tukaj zbranim, daj pogum in moč, da bomo z deli usmiljenja blizu vsem trpečim, brezposelnim, brezdomcem, žalostnim in drugim v vsakršni potrebi.

4. Sveti troedini Bog, od tebe prihaja vsak dober dar. Razveseli in obogati Cerkev na slovenskem in ves slovenski narod s kanonizacijo bl. Škofa Antona Martina Slomška.
5. Sprejmi v svoje kraljestvo vse naše pokojne, nam pa v naših prizadevanjih za dobro nakloni zaupanje, da so naši priprošnjiki pri tebi.

Sprejmi te prošnje in vse, kar ti polagamo na oltar, in bodi v teh dneh, še posebej na priprošnjo bl. A. M. Slomška, z nami s svojim blagoslovom, ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

25. NEDELJA MED LETOM – SLOMŠKOVA NEDELJA

24. septembra 2016

VERA - LUČ

UVOD

Danes po vsej Sloveniji obujamo hvaležni spomin na blaženega Antona Martina Slomška in se mu priporočamo. Želimo ohranjati in poživljati spomin na to močno krščansko osebnost, da bi mu sledili na njegovih poteh vere in ljubezni do našega naroda ter da bi se domačemu zavetniku pri Bogu priporočali v svojih telesnih in duhovnih stiskah. Molili bomo tudi za to, da bi bil blaženi Slomšek kmalu razglašen za svetega.

Slomšek je najbolj vesel, če se sami trudimo za svetost. Žal nam mnogokrat to ne uspe. Zato prosimo Boga naj se nas dotakne s svojim usmiljenjem, ko ga prosimo odpuščanja za svoje grehe.

NAGOVOR

»Vera je učiteljica v mladosti,
moč in pomoč v odrasli dobi,
tolažnica v starosti!« (A.M. Slomšek)

Dragi bratje in sestre!

Obhajamo Slomškovo nedeljo, kar je za vse nas priložnost, da poglobimo naš odnos do njega. Letos se želimo zaustaviti ob eni njegovih najbolj prepoznavnih kreposti, ob veri, ki je luč na poti našega življenja. Blaženi A. M. Slomšek je bil človek globoke vere. Vera je bila navdih za vse njegovo delo. V Bogu in zaupanju vanj je videl smisel svojega življenja in poslanstva.

Imel je srečo, da je veličino in lepoto vere začutil že v domači družini. Vedno je bil staršem hvaležen za ta veliki dar, ki so mu ga posredovali. Prav zaradi tega je kot duhovnik in škof toliko besed namenil staršem in njihovi nalogi, in jih spodbujal, da skupaj z drugimi človeškimi krepostni otrokom posredujejo tudi krepost vere.

Današnji čas zaznamuje veliko hrepenenje in teženje, da bi človek nekaj postal in nekaj imel. Vsak si želi ustvariti dobre pogoje za življenje. Skrb staršev, da otrokom želijo dati čim več možnosti, da razvijejo vse svoje talente, je v tem smislu do neke mere razumljiva. Toda zgodi se, da starši otroke vpisujejo v neštete krožke, misleč, da bodo lahko prek teh otrokovih dejavnosti, starši uresničil sebe. Ob tem pa kateheza (verouk) in vzgoja za rast v veri večkrat stopata v ozadje. Večkrat vzgoja v veri postaja ena od zadnjih izbir, za katero ob tolikih drugih dejavnostih celo zmanjka časa. Zanimivo, da ob tem krščanski starši ne čutijo nobene zadrege. To je seveda znamenje, da je za Boga vedno manj prostora znotraj družinskega življenja. Mnogi otroci tako vero doživljajo kot neko odvečno breme, kajti pri svojih starših niso opazili, da bi bila to zanje pomembna vrednota.

Blaženi škof Anton Martin Slomšek si je zelo prizadeval, da bi najprej starši spoznali in sprejeli vero kot vrednoto in jo potem posredovali naprej svojim otrokom in vnukom. Zato pravi staršem, da »je vera največja dediščina, ki jo otroci prejmejo od svojih staršev«.

Kako danes nagovoriti starše, da bi vero začutili kot dar in priložnost? Morda moramo več pozornosti dajati jeziku našega oznanjevanja. Določenih teoloških besed in konceptov ljudje več ne razumejo. Zanimivo, da je ta problem čutil že Slomšek, zato je pri svojem oznanjevanju večkrat uporabljal nazorne prisposodbe iz Svetega pisma in iz vsakdanjega življenja in razmer preprostih ljudi. Slomšek pravi, »da ošabnost in vera nista v sorodu«. Kdor vidi le sebe, kdor sebe postavlja za središče vsega, tam za vero ni več prostora, saj vera pomeni postaviti Boga na prvo mesto in za prvi temelj. Na tem temelju potem lahko človek gradi vse svoje življenje in svoje odločanje. Odsotnost vere pa ustvarja v

človeku praznino, ki jo je potrebno zapolniti z raznovrstnimi nadomestki. Ravno zaradi tega se sodobni človek steguje za raznovrstnimi užitki in jih išče na vse pretege, misleč, da mu to prinese izpolnitev in zadovoljstvo. Bolj ko se človek steguje za užitki, bolj ostaja notranje nepotešen, kajti ti nadomestki ponujajo nekaj, česar sami po sebi ne morejo dati.

Zrak, ki ga vdihavamo, je zrak moralnega relativizma, ki v imenu svobode oznanja, češ, saj je človek sam tisti, ki določa, kaj je zanj dobro ali slabo. Ta miselnost se polasča celo nas, oznanjevalcev evangelija, ko v središču našega oznanjevanja ni vedno tisti, ki ga oznanjamo, ampak jaz, ki predvsem želim biti uspešen. Naš prvi poklic je biti Jezusov učenec. On (Jezus) mora biti v središču vsega, mi vsi pa smo njegovi služabniki. Vera tako postane pot, ko jaz, kot učenec, sledim Jezusu. Na tej poti, korak za korakom, spoznavamo Boga in sebe kot tiste, ki smo od Boga vedno ljubljeni in sprejeti.

Danes se veliko govori o potrebnosti nove evangelizacije, ki nam bo pomagala ponovno odkriti vero, jo sprejeti, da bi jo lahko potem živeli in posredovali prihodnjim generacijam. Še posebej tukaj mislim na naše družine.

Blaženi A. M. Slomšek nam v tem smislu v svojem pastirskem pismu z naslovom »Domača Božja služba« govori o pomenu in lepoti družinske molitve, ki nam pomaga, da postavimo Boga za središče našega življenja. Za bl. A. M. Slomška je molitev »nebeška pošta, po njej gredo naše prošnje gor, po njej pridejo darovi Božje milosti dol«. Skupaj s Slomškom vam, dragi starši, kličem: »Učite moliti, vi očetje in matere, svoje otroke in iz mladih dni vadite jih«.

Danes smo priče novemu problemu, ki v Slomškovem času še ni bil tako prisoten, da namreč mnogi starši ne znajo več moliti, zato tudi otrok tega ne morejo naučiti. Zgodi se, da otroci znajo več molitev kot starši. Nova evangelizacija tako pomeni, da naj pomagamo tako staršem kot otrokom in jih skupaj uvajamo v molitev, korak za korakom.

Znana je misel bl. A. M. Slomška: »Kdor premoženje izgubi, veliko izgubi. Kdor poštenje izgubi, še več izgubi. Kdor pa vero izgubi, vse izgubi, ker njemu ugasne luč sredi temne noči!«

Naj nam obhajanje Slomškove nedelje pomaga, da bomo krepost vere odkrivali kot prvo med vrednotami. Vero, kot luč na pot našega življenja in naše prihodnosti, kot dar in kot priložnost za naše kvalitetnejše in srečnejše življenje. Sprejeti Boga, iti po poti vere, ne pomeni odpovedati se osebni svobodi in na račun vere nekaj izgubiti. Obratno. V luči vere postane vse osvetljeno z novo, pravo lučjo! Vendar je potrebno, da naredimo korak k veri. To pa pomeni, da moramo izstopiti iz sebe. Pot k Bogu, pot vere je tako vedno pot, povezana s ponižnostjo in spreobrnjenjem.

Naj nas vse na poti rasti in poglobitve naše vere na vsakem koraku spremlja zgled in priprošnja blaženega škofa A. M. Slomška!

Msgr. mag. Alojzij Cvikl DJ, nadškof metropolit

PROŠNJE

Dragi bratje in sestre! Obrnimo se k svetemu Troedinemu Bogu in ga danes, na Slomškovo nedeljo, zbrani v Sv. Duhu goreče prosimo:

1. Prosimo za pastirje Cerkev, da bi po zgledu bl. škofa Slomška vodili zaupano jim Božje ljudstvo!
2. Blaženi škof Slomšek je bil odličen katehet in učitelj otrokom in mladini. Prosimo te za starše, vzgojitelje, učitelje in katehete, da bodo otrokom pomagali na poti znanja, kreposti in vere!
3. Prosimo za nove duhovne poklice, naj bodo mladi odprti Božjemu delovanju v svojem življenju, da bodo pogumno in z veseljem nanj odgovorili!

4. Blaženi škof Slomšek je spodbujal duhovnike in vernike, da so skrbeli za lepoto svetišč in živo občestvo vernikov. Bogato povrni vsem, ki se trudijo za urejenost svetišč in povezanost vernikov!
5. Prosimo za naše preizkušane brate in sestre, naj jih dobri Bog krepi v njihovih preizkušnjah, mi pa naj jim po svojih močeh pomagamo!
6. Prosimo za naše rajne, naj bodo čim prej deležni polnosti večnega življenja v nebeški domovini!

Dobri Bog, prosimo te, poslušaj in usliši nas na priprošnjo bl. škofa Antona Martina Slomška, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek
je luč na poti našega krščanskega življenja.
Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.
To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

Litanije k bl. Antonu Martinu Slomšku, škofu

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas

Bog Oče nebeški – usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – prosi za nas
Kraljica spoznavalcev
Kraljica vseh svetnikov

Blaženi Anton Martin Slomšek – prosi za nas
Neutrudni iskalec Božjega obličja
Pričevalec živega Boga
Pokoren navdihom Svetega Duha
Ves predan Božjemu načrtu
Neutrudni delilec Božjih skrivnosti
Glasnik Božjega kraljestva
Goreči Kristusov duhovnik
Podoba Kristusa dobrega Pastirja
Zvesti služabnik svojega Gospoda

Goreči častilec Božje Matere
Ljubitelj Kristusove Cerkve
Skrbni učitelj svete vere
Nosilec upanja
Zgled bratske ljubezni
Ogledalo pobožnosti
Zgled ponižnosti
Mož molitve
Neustavljivi oznanjevalec evangelija
Klicar k spreobrnjenju in prenovi
Prekaljen v trpljenju
Apostol cerkvene edinosti
Neustavljivi ljudski misijonar
Spodbujevalec svetega zakonskega življenja
Zaupnik očetov in mater
Posvečevalec družinskega življenja

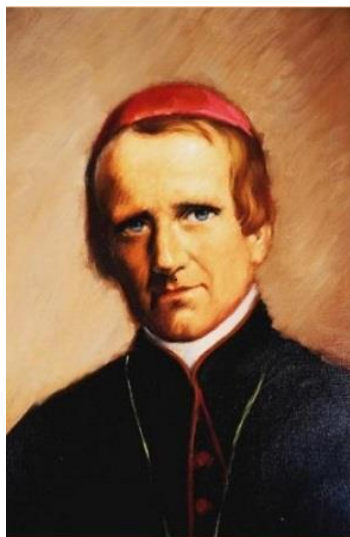
Izvrstni vzgojitelj in učitelj mladine
Prijatelj duhovnikov
Modri svetovalec
Tolažnik žalostnih
Učitelj nevednih
Sredi zemeljskih stvarnosti ves zazrt v večnost

Svetla luč svojemu narodu
Kažipot in vodnik v nebeško domovino
Mogočni priprošnjik v nebesih
Zavetnik vzgojiteljev, učiteljev in katehetov
Zavetnik kmetov
Zavetnik nove evangelizacije

Bl. Anton Martin, ki si izgoreval za Božjo slavo – prosi za nas
Bl. Anton Martin, ki si skrbel za nove duhovne poklice
Bl. Anton Martin, ki si se razdajal v služenju človeku
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta vera luč
Bl. Anton Martin, ki ti je bil materni jezik ključ do zveličavne omike
Bl. Anton Martin, ki si iskreno ljubil svoj narod
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta evharistija vir svetosti
Bl. Anton Martin, ki s svetniki uživaš nebeško veselje
Bl. Anton Martin, ki nas posvečuješ s svojo svetniško navzočnostjo

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- usmili se nas.

- Prosi za nas blaženi Anton Martin.
- Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo:

O Bog, vir vse svetosti, tvoj služabnik Anton Martin Slomšek
se je v gorečnosti za apostolsko službo
popolnoma izročil tvoji volji.
Kot apostol in učitelj krščanske vere in omike
je spodbujal vse ljudi k edinosti in k življenju po evangeliju.
Pomagaj nam, da bomo po njegovi priprošnji

rasli v milosti in ti služili v pravičnosti in svetosti.
Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha
živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Litanije k bl. Škofu Antonu Martinu Slomšku dovoljene za osebno molitev.

IMPRIMATUR

Nadškofijski ordinariat v Mariboru

Maribor, 20. maja 2014, številka 201

Msgr. dr. Stanislav Lipovšek, celjski škof
apostolski administrator mariborske nadškofije

SLOMŠKOVA TRIDNEVNICA

1. Slomšek nam je luč vere, upanja in ljubezni - 1982 (Jože Vesenjaj)
2. Slomšek – apostol slovenskega ljudstva - 1983 (Jože Vesenjaj)
3. Slomšek in sveto pismo - 1984 (Viljem Pangerl)
4. Slomšek – apostol cerkvene edinosti - 1985 (Jože Vesenjaj)
5. Slovenski kristjan, narodna kultura in škof A. M. Slomšek – 1986 (Jože Vesenjaj)
6. Slomšek nas uči prav obhajati sveto evharistijo – 1987 (Jože Vesenjaj)
7. Slomšek – dušni pastir božjega ljudstva – 1988 (Jože Vesenjaj)
8. Slomšek – učitelj po Jezusu Kristusu – 1989 (Jože Vesenjaj)
9. Družina – Slomškova skrb – 1990 (Jože Vesenjaj)
10. Slomškov jubilejni triptih - 1991 (Viljem Pangerl)
11. Pastori optimo (ob 130 letnici smrti) – 1992 (Viljem Pangerl)
12. Božji služabnik – 1993 (dr. Marjan Turnšek – Viljem Pangerl – Miha Herman)
13. Slomšek prosi matere in očete za pomoč – 1994 (dr. Marjan Turnšek)
14. Slomškova največja ljubezen – sv. katoliška cerkev – 1995 (Viljem Pangerl)
15. Slomšek – škof (ob 150-letnici posvečenja) – 1996 (Viljem Pangerl)
16. Nebesa morajo biti naša – 1997 (Viljem Pangerl)
17. Vsi Slomškovi spomeniki – 1998 (Viljem Pangerl)
18. S Slomškom na pot svetosti – 1999 (Miha Herman, Jože Goličnik)
19. Evharistija – kruh novega življenja – 2000 (dr. Marjan Turnšek)
20. Odrini na globoko – 2001 (Jože Goličnik)
21. Čas nam prinaša nove naloge – 2002 (Jože Planinšek CM)
22. Evropska razsežnost Slomškovega dela – 2003 (dr. Franc Kramberger, Jože Goličnik)
23. Slomšek – luč za tretje tisočletje - 2004 (dr. Stanislav Lipovšek, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
24. Kdor hoče koga vneti, mora sam goreti – 2005 (Ernest Berložnik, Alojz Vicman, Miha Herman)
25. Vse za večjo čast božjo in zveličanje duš - 2006 (dr. Franc Kramberger, dr. Jožef Smej, Jože Goličnik)
26. Kristus luč mojega življenja – 2007 (mag. Alojzij Kačičnik, Vlado Bizjak, Jože Goličnik)
27. Materin nauk – otroku jutranja zarja – 2008 (Miha Herman, dr. Peter Štumpf, Jože Kužnik)
28. Slomšek – pastir prihodnosti – 2009 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanko Lipovšek, Jože Kužnik)
29. Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje – 2010 (dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman, Jože Goličnik)
30. Za zveličavno narodovo omiko – 2011 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanislav Lipovšek, dr. Ivan J. Štuhec, Jože Faganel in Jože Planinšek)
31. Svetost prenavlja svet – 2012 (dr. Marjan Turnšek, Jože Goličnik, Miha Herman, mag. Alojz Kačičnik)
32. Vero ohranite in po njej živite – 2013 (Alojz Vicman, dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
33. Hiša veselja – 2014 (dr. Marjan Turnšek, mag. Alojz Kačičnik, dr. Franc Kramberger, Miha Herman)
34. Zvestoba je mati sreče – 2015 (s. Veronika Verbič ŠS, dr. Franc Kramberger, Jože Planinšek CM, mag. Ciril Slapšak SDB)
35. V nebesa skozi vrata usmiljenja – 2016 (dr. Franc Kramberger, Miha Herman, dr. Marjan Turnšek, Igor Ignacij Novak)
36. Vera – luč – 2017 (mag. Alojzij Cvikl, dr. Franc Zorec, Marjan Pučko, Jani Družovec)